

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.868/2016/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Bori László Márk ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Ékes Edvárd Ádám ügyvéd ügyintézője mellett az Ékes Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt I.rendű alperes neve I. és II.rendű alperes neve II. rendű (mindketten: cím) alperesekkel szemben szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 13.P.22.663/2015/24. sorszámu ítélete ellen a felperes 25. sorszáma alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes köteles megfizetni az egyetemleges jogosult alpereseknek 15 nap alatt 5 730 (ötezer-hétszázharminc) forint általános forgalmi adót tartalmazó 26 950 (huszonhatezer-kilencszázötven) forint fellebbezési költséget és megtéríteni az állam javára a lakóhelye szerinti adó- és vámigazgatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 67 904 (hatvanhetezer-kilencszáznégy) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

2006. augusztus 17-én a felperes megbízási szerződést kötött 10 770 000 forint értékben az I. rendű alperes által kezelt ... Ingatlan Alapok Alapja (a továbbiakban: Alap) befektetési jegyeinek a vételére a forgalmazó II. rendű alperessel. A szerződéskötéskor hatályos, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: PSZÁF) által jóváhagyott, az alapkezelő és a befektető közötti általános szerződési feltételeket tartalmazó Alap Tájékoztatója és Kezelési Szabályzata (továbbiakban: KSZ) szerint a befektetési jegyek visszaváltása T napon történik, e napon kerül jóváírásra az ellenérték a befektető számláján. A KSZ feltételeit az alapkezelő a PSZÁF engedélyével meghatározott keretek között egyoldalúan módosíthatta (KSZ 42. oldal 10-11. pont). A befektetési jegyek forgalmazását a PSZÁF 2008. november 7-én a J-III-200/2008. számú határozatával 10 forgalmazási napra felfüggesztette, és felhívta az alapkezelőket a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.) 247. § (3)-(4) bekezdéseiben foglalt szempontok figyelembevételével a KSZ módosítására.

A befektetési jegyek forgalmazásának a szabályait tartalmazó KSZ 4.4. pontjának a PSZÁF 2008. november 20-án hozott E-III/110.197-14/2008. számú határozatával engedélyezett módosítása szerint a felperes befektetési jegyére irányadó visszaváltás időpontja „legfeljebb T (befektetési

jegyek visszaváltására adott megbízás) nap - 90 forgalmazási nap". Erről az I. rendű alperes az ügyfeleket tájékoztatta.

A felperes 2009. január 5-i visszaváltási megbízása alapján a T+90 forgalmazási napon történt elszámolással 848 800 forint veszteséget szenvedett el. Az I. rendű alpereshez 2012. január 3-án érkezett levelében kifogásolta azt, hogy a KSZ nem tartalmazta a maximum T+90 nap visszaváltási időt. A Fővárosi Törvényszék az alperesek ellen 34.G. 41.014/2013. számon a szerződés érvénytelenségének megállapítása és kártérítés iránt indított pert a felek közös kérelmére 2015. január 28-án jogerősen megszüntette.

Felperes a módosított keresetében annak a megállapítását kérte, hogy az alperesekkel 2006. augusztus 17-én kötött szerződés érvénytelen, elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 200. § (2) bekezdése alapján a Tpt. 115. §-ára, a 247. § (3)-(4) bekezdésére, a 16. melléklet 8. pontjára figyelemmel; másodlagosan a Ptk. 210. § (4) bekezdése és 235. §-a alapján. A keresetét arra alapította, hogy a KSZ nem tüntette fel a maximális várakozási időtartamként a T+90 forgalmazási napot, amelynek ismeretében nem kötött volna szerződést. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapotot helyreállítását, az alperesek egyetemlegesen kötelezését kérte 848 800 forint és 2009. május 12. napjától késedelmi kamat megfizetésére.

Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. A védekezésük szerint az Alap értékpapíralap, a KSZ tartalmazta a Tpt. 247. § (3)-(4) bekezdésében keretjelleggel megadott elszámolási időközt, a megtámadási határidő pedig eltelt.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 53 848 forint perköltség és 50 900 forint illeték megfizetésére.

Az ítéletének az indokolásában a Tpt. 2006. augusztus 17-én hatályos 236. § (1), a 247. § (3)-(4) bekezdése felhívásával azt állapította meg, hogy a felperes befektetési jegyeire alkalmazni nem az ingatlanalapokra vonatkozó 247. § (3), hanem a (4) bekezdést kellett. A perbeli jogkérdés eldöntésén ugyanakkor az nem változtatott, hogy a befektetési jegyek visszaváltására a T+90 vagy a T+31 nap a kötelező várakozási idő. A felperes kereseti kérelme a tartalma alapján ugyanis arra irányult, hogy kötelező tartalomként a maximális várakozási időt a KSZ nem rögzítette, ezért jogszabályba ütközik, tehát semmis a szerződés.

A felperes tájékoztatást kapott arról, hogy a szerződésére a Tpt. rendelkezései az irányadóak. A szerződésben elismerte, hogy az aláírása előtt a Tpt. 115. §-a szerint a teljes tőke-piaci tájékoztatást, a 245. § (4) bekezdésben, és a 248. §-ban meghatározott dokumentumokat és információkat megkapta, a szerződést azok ismeretében kötötte.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a KSZ-ben nem a Tpt. valamennyi rendelkezését, hanem azt kellett feltüntetni, hogy mi a határideje - a Tpt.-ben rögzített maximum forgalmazási időpont figyelembevételével - a befektetési jegyek visszaváltásának. Ezt pedig a KSZ tartalmazta (T nap). A Tpt. 247. § (3)-(4) bekezdésében rögzített szabályok az alapkezelőkre vonatkozó általános, egyebekben valóban kógens rendelkezések. A KSZ-nek a Tpt. 236. § (1) bekezdése alapján az alapkezelés különös szabályait, a 16. számú melléklet 8. pontja szerint a befektetési jegyek forgalmazási szabályait, nem pedig a Tpt. 247. § (3)-(4) bekezdésében keretjelleggel megadott maximális elszámolási időközt kell tartalmaznia.

A felek úgy állapodtak meg egymással, hogy az akkor hatályos KSZ szerint, T napon (tehát még aznap) visszaváltásra és kifizetésre kerül a befektetés. A felperest általa sem vitatottan tájékoztatták

arról is, hogy ez az időpont a PSZÁF előzetes engedélyével egyoldalúan megváltoztatható, növelhető.

Az elsőfokú bíróság is felhívta a 70/B/2009. AB határozatot, amely szerint a Tpt. 247. § (3) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy a nyilvános nyílt végű alapok befektetési jegyeire vonatkozóan a visszaváltási megbízások felvétele és az elszámolás értéknapja között ingatlanalap esetében legfeljebb 90 forgalmazási nap lehet. A törvény tehát keretjelleggel meghatározta azt a maximum időintervallumot, amely alatt az elszámolást teljesíteni kell. Emellett a jogszabály úgy rendelkezik, hogy az értéknap meghatározására, a megbízások elszámolására vonatkozó egyes szabályokat, közte a kifizetés napját a KSZ tartalmazza. Ezen alkotmányossági követelményeknek a KSZ megfelelt, a visszaváltás napját T napban rögzítette.

A felperes helytelenül értelmezte a felhívott jogszabályokat, azoknak nem lehet olyan (együttes) értelmet tulajdonítani, hogy a KSZ kötelező tartalmi eleme a Tpt.-ben szabályozott maximum várakozási idő. Ennek megfelelően a KSZ nem ütközik jogszabályba, így a Ptk. 200. § (2) bekezdésére alapított kereset nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a másodlagos, a Ptk. 210. § (4) bekezdésére alapított megtámadási keresetet sem. Az ebben a keretben kifejtett indokai szerint a Tpt. 247. § (5) bekezdése, mely a befektetési jegy visszaváltásának határidejét 90 napra növelte, 2007-ben lépett hatályba. Ezért erről a szerződéskötés időpontjában a felperes nem kaphatott tájékoztatást, a megtévesztése fogalmilag kizárt. A felperes tisztában volt azzal, hogy a KSZ feltételeit az alapkezelő egyoldalúan, a felügyelet engedélyével módosíthatta. Így megtévesztésről abban az esetben lehetne szó, ha a KSZ azt tartalmazta volna, hogy a forgalmazási szabályok nem módosulhatnak. A forgalmazási szabály T+90 napra növelése jogszabályváltozás okán és a PSZÁF jóváhagyásával történt, arról az ügyfeleket, így a felperest is megfelelően tájékoztatták.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 236. § (1)-(2) bekezdése felhívásával megállapította, hogy a megtámadás egy éves határideje eltelt. A felperes nyilatkozata szerint a megtámadás okáról akkor szerzett tudomást, amikor 2012. január 3-án kézhez vette az I. rendű alperes válaszlevelét, a megtámadás határideje ekkor kezdődött. A felperes a veszteségét 2009-ben realizálta, azt, hogy megtéveszthették, már ekkor tudta vagy kellő utánajárás mellett tudnia kellett. A megtámadási keresete előterjesztésekor, 2016. január 26-án, a megtámadási határidő már a 2012. január 3-i időponthoz képest is eltelt. A megtámadási határidőt a Fővárosi Törvényszéken indított per nem szakította meg, az nem is nyugodott. Amennyiben azonban a határidő nyugvását eredményezte volna, az igény permegszüntetést követő 1 év elteltével történt érvényesítése nem volt haladéktalan. Megjegyezte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes lényegében azt kifogásolta, hogy a maximális várakozási időről őt nem tájékoztatták. A tájékoztatási kötelezettség (Tpt. 115. §) megsértése nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, legfeljebb kártérítési felelősséget von maga után.

A perveztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesek javára perköltséggént ügyvédi munkadíj megfizetésére. Azt a marasztalásra irányuló kereset 848 800 forint pertárgyértéke és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg. A felperes az illeték-feljegyzési joga folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni az illetéket is.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte. Az indokai szerint a 2016. január 26-án előterjesztett megtámadási keresettel a semmiségi keresetét erősítette meg, a kereset tárgya és tartalma nem változott. Az Alap ingatlan befektetési alap, a KSZ 1.7

tablázata alapján azok bővített portfóliója, elsősorban ingatlanokba fektet be. Az arra irányadó kógens jogszabály, a Tpt. 247. § (3)-(4) bekezdés elhallgatása miatt hivatkozott jogszabályba ütközésre, semmisségre. A szerződés a KSZ azon hibája miatt érvénytelen, hogy nem felel meg a Tpt. 236. § (1) bekezdésnek, a szabályozók összességére vonatkozó 16. melléklet 8. pontjának, nem rögzíti kötelező tartalmi elemeként a maximális visszafizetési várakoztatást limitáló Tpt. 247. § (3)-(4) bekezdésének, mint a befektetési jegyek forgalmazásának kógens szabályát. A maximális várakoztatás T+90 nap időtartama a befektetés fontos mértékadó jellemzője, azt a KSZ 4.4 pontjában a Tpt. 115. § (1) bekezdés alapján is rögzíteni kell. Ez következik az ombudsman, a PSZÁF elnöke és szóvivője nyilatkozatából is, amelyet az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott. Alátámasztja az is, hogy a KSZ módosított 4.4 pontja a T mellett a MaxT időtartam lehetőségére is utal. A rögzített, a T aktuális várakoztatás 1-2 napos időtartama a maximális T-re hivatkozás nélkül a befektetők megtévesztésére alkalmas, a befektetést a valóságtól kedvezőbbnek tünteti fel. A jogszabály ismeretében a hosszú várakoztatás kockázatát nem vállalta, szerződést nem kötött volna.

A felperes a fellebbezésében kiemelte, hogy keresettel a KSZ módosítását nem támadta. Ugyanakkor kifejtette azt is, hogy a KSZ 11. pontjában az egyoldalú módosítás lehetősége a mértéke és az aránya megjelölése nélkül, majd a befektetők előzetes tájékoztatása nélkül a KSZ módosítása, a szerződéskötéskor 1-2 nap várakoztatási idő 125 naptári napra növelése tisztességtelen, jó erkölcsbe ütközik, ez okból a szerződés semmis. A KSZ azon szabályából, miszerint a befektető érdekében módosítható, és a kifizetés legfeljebb 10 napra felfüggeszthető, az következett, hogy a kifizetés maximum 10 napra halasztható el. Az, hogy a befektető a befektetéséhez milyen gyorsan tud hozzájutni, fontos információ a szerződéskötési akarat kialakításában.

Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták. Indokolásként az elsőfokú ítélet jogi indokolását osztották. Kiemelték azt, hogy a Tpt. kommentár szerint a Tpt. alapvetően közigazgatási szabályrendszer, ahhoz igazodik a szankciórendszere is. Az alapvetően kógens tőkepiaci szabályok megszegésének a semmisség nem automatikus jogkövetkezménye. A tájékoztatási kötelezettség megsértése a Ptk. szerinti megtévesztés esetén a szerződés megtámadhatóságát eredményezheti. Az adásvételre kötött szerződés semmisségét a Tpt. a 25. § (1) bekezdésében meghatározott esetre mondja ki. A KSZ 11. pontjába foglalt kikötés semmisségére hivatkozás a Pp. 235. § (1) bekezdésébe ütközik.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéletábra az ítélezése alapjául az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást elfogadta, az elsőfokú bíróság érdemi döntésével egyetértett, a jogi indokolását csak részben osztotta, emiatt azt részben módosította és a fellebbezési érvek tükrében kiegészítette.

A felperes fellebbezésének az elbírálása a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között történhetett. Ennek szükségesnek ítélt előrebocsátását követően rögzíti azt az ítéletábra, hogy a felperes a keresetének kizárólag azon indokát tette a fellebbezési kérelme egyedüli indokává, miszerint az Alap ingatlanalap, a szerződés érvénytelenségét pedig a KSZ azon jogszabályba - a Tpt. 236. § (1), 115. § (1) bekezdésébe, a Tpt. 16. melléklet 8. pontjába - ütköző hibája eredményezi, hogy a 4.4 pontja nem tartalmazta a Tpt. 247. § (3)-(4) bekezdés kógens, a maximális visszafizetési várakoztatást limitáló szabályát.

Az ítéletábra a szerződés részévé vált KSZ tartalma miatt a szerződés érvénytelenségét a hivatkozott okból a szerződéskötéskor hatályos jogi szabályozás alapján ítéltette meg.

Az ítéletábra a felperessel értett egyet abban a kérdésben, hogy az Alap ingatlanalap, ezért az arra irányadó és a szerződéskötéskor hatályos törvényi szabályozás alapján volt megítélhető a semmisségi keresete, annak a 200. § (2) bekezdésére alapított jogszabályi alapja. A ... Ingatlan Alapok Alapja a nevéből és abból is következően ingatlan alap, hogy a KSZ 3.2.4. szerint a hazai és külföldi ingatlanpiachoz kapcsolódó befektetési alapok jegyeiből áll. A PSZÁF 2008. november 7-ei J-III-200/2008. számú határozatát ingatlanalapokra és ingatlanalapokba befektető befektetési alapokra - a mellékletben megjelölt Alapra is - hozta. A KSZ ezt követő módosítása érintette az Alap befektetési jegyei forgalmazásának a feltételeit is: a befektetési jegyek visszaváltása (az ügyfél szempontjából eladása): a Tpt. 247. § (3) bekezdés alapján az ingatlanalapokra irányadó T+90 forgalmazási (banki) napon, azaz a visszaváltási megbízás megadását követő 90 forgalmazási (banki) napon teljesül.

A fentiekből következően helyes az a felperesi érvelés is, hogy a befektetési jegyek visszaváltása a befektetési jegyek forgalmazásának lényeges szabálya. Mindezekből azonban a fellebbezés alaposága nem következik, emellett is helyesen ítélte úgy az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a hivatkozott jogszabályokat helytelenül értelmezte.

A T napos elszámolás esetén a befektetési jegyek vételekor és visszaváltásakor a befektetővel történő elszámolás napja egybeesik a megbízás, a tranzakció napjával (T nap), vételkor az értékpapír, visszaváltáskor az eladott befektetési jegy ellenértéke azonnal jóváíródik a számláján. A T + napos elszámoláskor az elszámolás napja a tranzakciót napjától eltérő, azt követő, a megjelölt forgalmazási nap.

A Tpt. 247. § (3)-(4) bekezdését 2006. január 1-jétől a 2005. évi CLXXXVI törvény 73. §-a iktatta be, annak releváns tartalma a szerződés megkötésekor, 2006. augusztus 17-én és a felperes visszaváltási megbízásakor, 2009. január 5-én azonos volt:

(3) A nyilvános nyílt végű alapok befektetési jegyére vonatkozóan adott visszaváltási megbízások felvétele és az elszámolás értéknapja közti időköz - értékpapíralap tekintetében - a (4) bekezdésben foglalt kivétellel - legfeljebb három, ingatlanalap tekintetében legfeljebb kilencven forgalmazási nap lehet. Az értéknap meghatározására, a megbízások elszámolására, valamint az elszámolásnál figyelembe vett egy jegyre jutó nettó eszközérték megállapítására vonatkozó egyéb szabályokat, közte a kifizetés napját az alap kezelési szabályzata tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság indokaitól eltérően a jogszabály tehát nem, csak az általa engedett keretek között 2008. novemberben a KSZ módosult. A kifizetés időpontja változott, hátrányosan a felperest az érintette.

A Tpt. 115. § (1) bekezdése a befektetési és az árutőzsdei szolgáltató szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségére vonatkozik azzal, hogy a tájékoztatás megtörténtét köteles belefoglalni a szerződésbe. A Tpt. 236. § (1) bekezdése pedig a befektetési alap kezelése kezelésének különös szabályait magába foglaló, a 16. számú mellékletnek megfelelő, az alapkezelő és a befektetők közötti általános szerződési feltételeket tartalmazó kezelési szabályzat alkotását írja elő. A 247. § (1) bekezdés alapján az alapkezelő - a forgalmazó útján - köteles a kezelési szabályzatban meghatározott értéknapra megállapított egy jegyre jutó eszközértéken elszámolni a befektetési jegyre vonatkozó vételi és visszaváltási megbízásokat.

Azt, hogy a visszaváltási megbízás esetén az elszámolás milyen időpontban és milyen értéknapra megállapított egy jegyre jutó eszközértéken történik, a KSZ-nek a Tpt. 247. § (1) bekezdése és az ingatlanalapra irányadó (3) bekezdése alapján kellett tartalmaznia. Az elszámolás időpontjára

vonatkozó törvényi szabályozás részben - a *legfeljebb kilencven forgalmazási nap előírása* - kógens, részben - a *visszaváltási megbízások felvétele és az elszámolás legfeljebb kilencven forgalmazási nappal megegyező értéknapja közti időköz kérdésében* - diszpozitív.

Az ítéletábra utal arra, hogy az Alkotmánybíróság döntése, az alkotmányossági érvelés tekintetében az indokolása a bíróságokra is kötelező (EBH2016. K.18.). Az alperes és az elsőfokú bíróság által is hivatkozott 70/B/2009. (III. 31.) AB határozat indokolása szerint a Tpt. 2006. január 1-je óta hatályos 247. §-a szerint a befektetési jegyre vonatkozóan a visszaváltási megbízások felvétele és az elszámolás értéknapja közt ingatlanalap tekintetében legfeljebb kilencven forgalmazási nap lehet. A törvény keretjelleggel meghatározta azt a maximum időintervallumot, amely alatt az elszámolást teljesíteni kell. Ezen az időintervallumon belül azonban a befektetési alapkezelők maguk határozták meg a visszaváltási kérelem és az elszámolás értéknapja közötti időtartamot a kezelési szabályzatban.

A fentiekből következően a KSZ a szerződéskötéskor jogszabálysértés nélkül szabályozta a T napos elszámolást, és a törvényi keretek között jogszabálysértés nélkül módosította azt T+90 napos elszámolásra.

A kereseti és a fellebbezési kérelmének lényeges indokaitól eltérően ezzel a felperes is tisztában volt, a fellebbezésében írtak szerint is a KSZ (keresettel nem támadott) módosítása folytán változott a szerződéskötéskor 1-2 nap várakoztatási idő 125 napra. A felperes előző perben tett - az alperes által az elsőfokú eljárásban is hivatkozott - előadása szerint annak megfelelő időpontban jutott hozzá korábbi kérelmei alapján a visszaváltott befektetési jegyeinek az értékéhez.

A 2009. január 5-én visszaigényelt, a korábbi visszaváltásai folytán az induló árfolyamon 9 917 800 forint értékű befektetése elszámolásakor, 2009. május 12-én 9 062 000 forintot kapott vissza, a vesztesége 848 800 forint. Ez a veszteség azonban nem az elszámolás értéknapjának, azaz a kifizetés időpontjának a változására vezethető vissza. A vesztesége abból származott, hogy befektetőként a pénzét a tőkepiac, illetve a tőzsde hatásaitól tette függővé, kockáztatta (Tpt. 5. § (1) bekezdés 18. pont).

Az elszámolás T+90 nap értéknapján a befektető az egy befektetési jegyre jutó nettó eszközértéken számított visszaváltási árat kapja kézhez. Az elszámolásnál figyelembe vett egy jegyre jutó nettó eszközérték megállapítására vonatkozó szabályokat is a KSZ tartalmazta. Annak szerződéskötéskor hatályos 4.1. 2. 4. pontja szerint a visszaváltási, azaz *teljesítési ár a T napra*, azaz a megbízás napján *érvényes egy jegyre jutó nettó eszközérték*. A felperes által a keresetleveléhez csatolt, a KSZ módosított, 2008. november 21-től hatályos 4.4. pontjának ez a szabálya változatlan maradt: a teljesítési ár T napra érvényes egy jegyre jutó nettó eszközérték.

(A KSZ 4.1. és 4.2. pontjai sem módosultak: az eladási és a visszaváltási ár egyaránt a T-1 napon megállapított, T-napra érvényes egy befektetési jegyre jutó nettó eszközérték. (http://www.cib.hu/system/files/Alapkezelok/tajek_081124.pdf&type=related)

A szerződés, illetve a részévé vált KSZ a szerződés megkötésekor a Tpt. kógens rendelkezései által engedett diszpozitív szabályozásnak megfelelt. Noha a felperes hangsúlyozta a fellebbezésében azt, hogy a KSZ módosítását nem támadta, az ennek ellenére általa felhozottakra tekintettel megjegyzi az ítéletábra, hogy a törvényi rendelkezésnek megfelelő, illetve aszerint módosuló szerződéses szabályok nem tekinthetők sem tisztességtelennek, sem nyilvánvalóan jó erkölcsbe ütközőnek.

A KSZ 11. pontjába foglalt kikötés semmisségét a Pp. 235. § (1) bekezdésébe ütköző fellebbezési hivatkozás ellenére hivatalból is megállapíthatta az ítéletábra abban az esetben, ha az nyilvánvaló. Azonban a KSZ 11. pontjában a „tájékoztató és a kezelési szabályzat módosításának általános szabályai” szó szerint megegyeznek a Tpt. 235. § (5) bekezdésébe foglalt törvényi rendelkezésekkel.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást az elévülési jellegű, a szerződés megtámadásra nyitva álló törvényi, 1 éves anyagi jogi határidő elmulasztásáról is.

A haladéktalan perindítás mellett szóban felhozott fellebbezési érvek kapcsán jegyzi meg az ítélőtábla azt, hogy kizárólag a pert megelőző eredménytelen igényérvényesítést követő perindítással szemben támasztott követelmény.

A felperes az állított megtévesztését legkésőbb a visszaváltási megbízása teljesítésekor, 2009. május 12-én felismerte. A Ptk. 236. § (1) bekezdése alapján a szerződést a pert megelőzően az ellenérdekű félhez egy éven belül intézett írásbeli jognyilatkozattal nem támadta meg.

A bírói gyakorlat szerint a megtámadás az 1 éves határidőn belül úgy is megtörténhet, hogy a fél a szerződés előzetes formális írásbeli megtámadása nélkül közvetlenül bírósághoz fordul. A megtámadás anyagi jogi jognyilatkozat, ami a Ptk. 199. §-a szerint irányadó 214. § (1) bekezdése szerint a címzett tudomására jutásával válik hatályossá. A címzett jognyilatkozat érvényességéhez írásbeliség, a hatályosságához pedig a másik féllel való közlése szükséges. Megtámadás esetén a közlés jelentősége abban áll, hogy a másik fél a jogosult megtámadásáról a Ptk. szerinti törvényi határidőben értesüljön. Ezért nem a keresetindítás időpontja szolgál a kögens törvényi, a féllel való közléshez kötött határidő megtartottsága megállapításának az alapjául. Ilyen esetben a bírói gyakorlat az írásbeli felszólítással a keresetlevél kézbesítését azonosítja, a szerződés megtámadását célzó nyilatkozat írásbeli közlését a megtámadási nyilatkozatot tartalmazó keresetlevél alperes részére a Polgári perrendtartás szerint szabályszerű kézbesítése jelenti (BH 1975. 414., Kúria Pfv.VI.20.452/2013/16.).

Ezért a felperes a szerződés megtámadásával, a megtámadási joga érvényesítésével elkésett, a megtámadási joga megszűnt. E másodlagos kereseti kérelmét elutasítani ítélettel az érvénytelenség érdemi vizsgálata nélkül kellett.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján - részben eltérő jogi indokolással - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viseli a másodfokú perköltséget is. Az illeték-feljegyzési joga folytán meg nem fizetett 8 % mértékű fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján és a 15. § (3) bekezdése szerint köteles megfizetni. Az ítélőtábla az alperesek jogi képviselőjével felmerült fellebbezési költségét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdés alapján, a 4/A. § (1) bekezdés szerint az általános forgalmi adó felszámításával állapította meg.

D e b r e c e n, 2016. november 23.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottilia s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -